

OBRAZ JAKUBA SPRAVEDLIVÉHO V NOVÉM ZÁKONĚ A RANĚ KŘESŤANSKÉ

LITERATUŘE

Zdeňka Špiclová

Oponentský posudek bakalářské práce

Práce má 57 stran, je opatřena všemi náležitostmi.

Autorka zkoumá postavu Jakuba bratra Páně (Jakuba Spravedlivého), jeho roli a postavení v první církvi. Hlavní tezí je, že v čele rané církve nestál apoštol Petr, nýbrž právě Jakub. Petr i Pavel uznávali jeho autoritu.

V první kapitole autorka zkoumá novozákonní obraz Jakubova postavení. Kriticky rozebírá zejména 1 Kor 15 (zjevení Vzkříšeného Petrovi, ale také Jakobovi), Pavlův list Galatským (kontroverzi s *lidmi od Jakuba* v Antiochii, ale i Pavlovi konzultace s jeruzalémskými *sloupy*), a zejména Skutky apoštolské, jejichž podání porovnává se svědectvím Pavlovým. Na těchto textech ukazuje neproblematizovanou Jakubovu autoritu a jeho uznávané vůdčí postavení.

Ve druhé kapitole autorka zkoumá příbuzenské vztahy. Přiklání se (na základě Mt 1,18 a 22) k nejpřirozenějšímu čtení, že Jakub byl *pokrevním bratrem* Ježíše, synem Mariiným. Především však zkoumá vztah Ježíšovy rodiny k Ježíšovi. Zmínky o tom, že Ježíšova rodina při něm během jeho působení nestála, považuje autorka za synoptickou stylizaci, kromě toho předpokládá, že Jakub v té době již pobýval v Jeruzalémě. Poukazuje zejména na přítomnost a významné postavení Ježíšovy rodiny v první církvi, hned po Vzkříšení.

Ve třetí kapitole zkoumá autorka otisk Jakubova postavení v apokryfních a gnostických spisech, zejména v Tomášově evangeliu, kde Ježíš jmenuje Jakuba svým nástupcem.

Ve čtvrté kapitole zmínky o Jakubu Spravedlivém u historiků: Josepha Flavia a Eusebia. Zejména Flaviovo líčení, že velekněz, který nechal popravit Jakuba, byl kvůli tomu vzápětí sesazen, interpretuje ve prospěch Jakubova významu.

Práci považuji za velmi kvalitní. Argumentace je logická a zřetelná. Autorka dobře pracuje s prameny i s dostupnou literaturou . Navíc je práce psána příjemně čtivým způsobem, až by to bylo na úkor odbornosti.

Navrhuji hodnocení A

doc. Jiří Mrázek, Th.D.